

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, 2018

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ

ΤΕΧΝΗΣ: Θεσμοί, Συλλογές, Μουσεία, Εκθέσεις και Λόγοι

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ, 12ΜΜ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, 1^{ος}
ΟΡΟΦΟΣ

ΛΟΥΙΖΑ ΑΥΓΗΤΑ

Μοντέρνο vs Μεταμοντέρνο: Η Πολιτική της Ιστορίας

«Η 'άλλη' ιστορία της τέχνης της Ανατολικής Ευρώπης: από την οριζόντια ιστορία του
Piotr Piotrowski στη χαρτογράφηση της ιστορίας του πρότζεκτ East Art Map (Irwin-NSK)

Κατά την περίοδο μετά την πτώση των σοσιαλιστικών καθεστώτων (μετά το 1989), επιχειρείται στον ακαδημαϊκό χώρο το ξαναγράψιμο της ιστορίας, το οποίο, στην περίπτωση της ιστορίας της τέχνης, παίρνει τη μορφή εισαγωγής νέων μεθοδολογιών που στόχο έχουν την επανασύσταση της ιστορίας του Μοντερνισμού της Ανατολικής Ευρώπης. Βασική επιδίωξη είναι να προταθεί ένα νέο μοντέλο ιστορίας της τέχνης, πιο "δημοκρατικό", που θα συστηματοποιήσει και θα ερμηνεύσει την τέχνη των πρωτοποριών της Ανατολικής Ευρώπης, η οποία μέχρι τότε ήταν αποκλεισμένη από την κυρίαρχη αφήγηση στη Δύση. Παράλληλα με την ακαδημία, πραγματοποιούνται την περίοδο αυτή εικαστικά πρότζεκτ με παρόμοιους στόχους, δηλαδή, με την πρόθεση κατασκευής της ιστορίας του Μοντερνισμού των χωρών αυτών, με όρους καλλιτεχνικούς, αλλά και με τη συμμετοχή, συχνά, μελετητών του ακαδημαϊκού χώρου. Στην περίπτωση αυτή, η ιστορία της τέχνης, και η διαχείριση και κατασκευή αρχείων, μετατρέπεται σε καλλιτεχνικό, επιμελημένο έργο. Στο σεμινάριο αυτό θα συζητηθούν κριτικά οι μεταμοντέρνες προσεγγίσεις της ιστορίας της τέχνης της Ανατολικής Ευρώπης όπως προσδιορίζονται στο πλαίσιο του ακαδημαϊκού και καλλιτεχνικού λόγου. Συγκεκριμένα, θα γίνει αναφορά στην έννοια της «οριζόντιας ιστορίας της τέχνης» που εισάγει ο ιστορικός τέχνης Piotr Piotrowski για να καταγράψει και να ερμηνεύσει την ιστορία της Μοντέρνας τέχνης στην Ανατολική Ευρώπη, καθώς και στην έννοια της retro avant-garde με βάση την οποία συγκροτείται εκ των υστέρων η Πρωτοπορία των χωρών της περιοχής και η ιστορία της από τους Σλοβένους καλλιτέχνες Irwin-NSK στο πρότζεκτ East Art Map.

Η Λουίζα Αυγήτα είναι διδάκτορας του City University London στην Κριτική της Τέχνης. Κατά την παρούσα περίοδο είναι μεταδιδακτορική ερευνήτρια του ΙΚΥ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και διδάσκουσα στο ΕΑΠ. Έχει διδάξει ιστορία, θεωρία και κριτική τέχνης στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων (ΠΤΕΤ, Αρχαιολογικό) και στο ΑΠΘ (Σχολή Καλών Τεχνών). Ερευνητικά ενδιαφέροντα: πολιτικές της επιμέλειας και της αναπαράστασης στη σύγχρονη τέχνη, το νόημα της καλλιτεχνικής εργασίας, η συγκρότηση της ιστορίας και της γεωγραφίας στον λόγο της σύγχρονης τέχνης. Έχει συμμετάσχει σε πολλά διεθνή συνέδρια και έχει διοργανώσει ημερίδες και ομιλίες στην Ελλάδα και στην Αγγλία με θέματα που αφορούν τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα, ενώ έχει συνεπιμεληθεί εκθέσεις σύγχρονης τέχνης. Το δημοσιευμένο της έργο έχει εμφανιστεί σε διεθνή και ελληνικά περιοδικά όπως το Third Text ή το *Ιστορία της Τέχνης* αλλά και σε συλλογικούς τόμους κάτω από την επιμέλεια σημαντικών ιστορικών της τέχνης όπως ο Hans Belting και ο James Elkins

ΕΙΡΗΝΗ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ

Μοντερνισμός, Αντι-μοντερνισμός, Μεταμοντερνισμός:

Προσεγγίζοντας τη συζήτηση για την ελληνική μεταπολεμική τέχνη

μέσω της περφόρμανς (1968-1986)

Η περφόρμανς στην Ελλάδα καθιερώθηκε ως πρωτοπορία, εμπίπτουσα στη γραμμική εξέλιξη του μοντερνισμού. Η διάλεξη επιδιώκει να απαντήσει στο ερώτημα γιατί η πρακτική της περφόρμανς στην Ελλάδα δεν συνδέθηκε με τη θεωρία της επιτελεστικής στροφής στην τέχνη, και, κατά προέκταση, με το πέρασμα από το μοντέρνο στο μεταμοντέρνο. Για το λόγο αυτό, θα αναζητηθεί ο συσχετισμός του μεταμοντερνισμού με τον «αντιμοντερνισμό», αλλά και με τη συγκάλυψη μιας υπάρχουσας —συντηρητικής ιδεολογικά και παραστατικής ζωγραφικά— τάσης με ένα νέο θεωρητικό μανδύα.

Η Ειρήνη Γερογιάννη σπούδασε *Ιστορία της Τέχνης* στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης και ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στη *Μοντέρνα και Σύγχρονη Τέχνη* και την *Οργάνωση και Διοίκηση Μουσείων και Πινακοθηκών* στο Πανεπιστήμιο του Σαουθάμπτον και το Πανεπιστήμιο του Σίτυ του Λονδίνου, αντίστοιχα. Έλαβε το διδακτορικό της δίπλωμα από το τμήμα Αρχιτεκτόνων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Η έρευνά της, με θέμα την περφόρμανς στην Ελλάδα κατά τη μακρά δεκαετία του '70, χρηματοδοτήθηκε από το Κοινωφελές Ίδρυμα Ωνάση και το Ίδρυμα Α. Γ. Λεβέντη. Έχει συμμετάσχει με ανακοίνωση σε εθνικά και διεθνή συνέδρια, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ εργασίες της έχουν δημοσιευτεί σε επιστημονικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και πρακτικά συνεδρίων. Συνεπιμελήθηκε τον τόμο για το έργο της Μαρίας Καραβέλα, ο οποίος εκδόθηκε το 2015 από την AICA Hellas. Ως προσκεκλημένη ομιλήτρια της *documenta 14* (2017), παρουσίασε το έργο της Καραβέλα, σε συνεργασία με την εικαστικό Μαίρη Ζυγούρη. Έχει διδάξει *Ιστορία της Τέχνης και Μουσειολογία* στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.